

TALE

6. december 2010

J.nr. 2010-0018634

2. kontor/csk

Beskæftigelsesministerens tale til åbent samråd i Arbejdsmarkedsudvalget om betalingsmodellen for aflønning af andre aktører den 15. december 2010

Samrådsspørgsmål:

Samrådsspørgsmål AD

Ministeren bedes, på baggrund af det eksempel, som er omtalt i artiklen "Jobrådgiver får bonus for ingenting" fra Nordjyske Stiftstidende den 15. november 2010, redegøre for, om hun finder, at de gældende regler på området er rimelige - herunder reglerne for brug af anden aktør og tildelingen af bonus til anden aktør i forbindelse med, at ledige kommer i ordinært arbejde.

Svar:

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at det er min klare overbevisning, at vi bedst hjælper de ledige ved at give dem en aktiv indsats. Vi skal ikke tilbage til et regime, hvor ledige bliver overladt til sig selv på passiv offentlig forsørgelse. Derfor har det været regeringens politik fra dag ét, at ingen må parkeres på passiv offentlig forsørgelse.

Det har givet gevinster. Der er bred enighed om, at strukturledigheden i Danmark ligger relativt lavt, og at den aktive beskæftigelsesindsats har medvirket til at reducere strukturledigheden. Danmark er i dag et af de lande i Europa, hvor flest mennesker hver eneste dag tager på arbejde, og hvor færrest mennesker er arbejdsløse. Det kan vi være stolte over.

Vi har ikke gode erfaringer med de forskellige orlovsordninger som for eksempel sabbatorlov og uddannelsesorlov, der fandtes engang. Tværtimod. De duede bare ikke. Den slags

offentlige forsørgelsesordninger uden en aktiv indsats fjerner simpelthen mennesker fra arbejdsmarkedet.

Men når det er sagt, så har jeg allerede meldt ud, at mit afbureaukratiseringsudspil vil indeholde et forslag om, at eksempelvis de personer, der har et job på hånden, ikke længere skal indkaldes til samtaler eller deltage i aktivering. Og det skal selvfølgelig gælde, uanset om de ledige borgere skal have en indsats hos jobcenteret eller hos anden aktør. De nærmere detaljer omkring en sådan fritagelsesmulighed vil blive beskrevet i det udspil om afbureaukratisering, som jeg regner med at lancere snarest.

Aflønningen af andre aktører

Der spørges til om den måde, vi aflønner andre aktører på under det landsdækkende udbud for akademikere, er rimelig.

Det er jo sådan, at når kommunerne bruger andre aktører i beskæftigelsesindsatsen, så er det for at understøtte jobcentrenes arbejde med at få de ledige borgere i job.

Derfor er det også vigtigt, at aktørerne har et klart økonomisk incitament til at give de ledige borgere den bedst mulige indsats.

Andre aktører under de landsdækkende udbud aflønnes efter det enkle princip, at aktøren får størstedelen af deres betaling i form af en bonus, hvis den ledige kommer i job. Det vil sige, at 75 procent af betalingen afhænger af, om den ledige kommer i job. Hvis den ledige ikke kommer i job, får aktøren et driftstilskud på 25 procent af deres betaling for at varetage indsatsen.

Andre aktører får også bonus, hvis en ledig, der ikke har en erhvervskompetencegivende uddannelse, påbegynder en ordinær uddannelse på SU. Og de får halv bonus, hvis en ledig bliver ansat med løntilskud i en privat virksomhed.

Bonusordningen giver aktørerne et stærkt incitament til at give de ledige en indsats, der virker. Så de ledige kommer i job – eller ordinær uddannelse på SU. Det, synes jeg, er et sundt princip.

Der knytter sig derudover en række betingelser til, at en anden aktør kan få udbetalt bonus for at få en person i job. Blandt andet er det en betingelse, at aktøren har haft en job-samtale med personen, inden personen kommer i arbejde. Det er med til at sikre, at aktøren ikke får udbetalt bonus for at varetage indsatsen for en person, som aktøren slet ikke har været i kontakt med.

Og aktøren kan kun få bonus, hvis det job, den ledige får, er af en vis varighed og omfang. Borgeren skal således have job i mindst 13 uger indenfor en 26-ugers periode, hvis aktøren skal have bonus.

Den betalingsmodel, der bruges i landsdækkende udbud i dag, blev indført helt tilbage i 2005. Modellen tog afsæt i en evaluering fra 2004, der blandt andet kom frem til, at aflønningen af andre aktører dengang var for uensartet og uigen-nemskuelig. Og at aflønningen i de fleste tilfælde ikke gav aktørerne et tilstrækkeligt økonomisk incitament til at hjælpe de ledige i job.

Rigsrevisionen har ligeledes anbefalet en betalingsmodel med en høj bonusandel. Og senest i 2008 udtrykte rigsrevisionen tilfredshed med, at betalingsmodellen bruges i alle de landsdækkende udbud.

Jeg synes, at den eksisterende betalingsmodel fungerer, som den skal, og jeg har derfor ikke planer om at ændre den.